

Warszawa, 20 lutego 2023

Dr hab. Iwona Kurz, prof. ucz.
Zakład Filmu i Kultury Wizualnej
Instytut Kultury Polskiej
Uniwersytet Warszawski

**Recenzja osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej
dr. Stefana MEETSCHENA
w postępowaniu habilitacyjnym**

Dr Stefan MEETSCHEN stopień doktora uzyskał w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie w 2010 roku w dyscyplinie kulturoznawstwo. Podstawą uzyskania stopnia była rozprawa *A Hermeneutical Study of the Relationship Between Men and Women in the Films of Krzysztof Kieślowski*, wydana następnie w postaci książkowej (Wyd. Rhetos, 2020).

Osiągnięcie naukowe

Jako osiągnięcie naukowe dr Stefan Meetschen przedstawił monografię *Tajemnica Stinga. Znaczenie duchowości w karierze ikony popkultury* przyjętą do druku przez Wydawnictwo Akademii Ignatianium w Krakowie. Już po rozpoczęciu procedury i wyznaczeniu komisji, do wniosku dołączone zostały recenzje wydawnicze, rekomendujące pracę do druku.

Poza tą niepublikowaną monografią Habilitant przedstawił drukowaną wersję rozprawy doktorskiej (nie jest jasne, na ile jest z nią tożsama, a na ile ewentualnie została zmieniona), wydaną jednak w wydawnictwie spoza wykazu ministerialnego. W wykazie publikacji wymienia poza tym cztery artykuły opublikowane w tomach zbiorowych w okresie dwunastu lat pomiędzy uzyskaniem stopnia doktora a złożeniem wniosku habilitacyjnego. Tylko jeden z nich: *Rytuły moralnej paniki: niemieckie strzelaniny w szkołach i media* (w tomie zbiorowym *Media wobec śmierci*) opublikowany został w wydawnictwie z wykazu (Elipsa).

Zgodnie z art. 219, ust. 1, pkt 2 Ustawy z dn. 18 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: Ustawa) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która posiada w dorobku przynajmniej jedną monografię naukową wydaną

w wydawnictwie z wykazu lub cykl artykułów opublikowanych w czasopismach z wykazu. Dorobek dr. Stefana Meetschena (w tej przynajmniej postaci, w jakiej został przedstawiony we wniosku) zawiera jeden taki artykuł. Wniosek zatem jest bezzasadny, ponieważ nie spełnia formalnych wymogów stawianych w postępowaniach habilitacyjnych.

Trudno jednak zarazem nie stwierdzić, że niezależnie od wymogów formalnych i braku możliwości uznania przedstawionego dorobku za „znaczący wkład w rozwój dyscypliny” (zgodnie z Ustawą), planowana monografia budzi poważne wątpliwości. Otrzymałam komputeropis rozprawy przedstawianej jako osiągnięcie naukowe i zapoznałam się z nim, uznając, że także wniosek formalnie niepoprawny wymaga uwzględnienia wszystkich znanych okoliczności. Sądzę, że nie jest to praca naukowa, lecz popularyzacyjna, a jej główny argument opiera się na metaforycznym skrócie, a nie na metodologii naukowej. Autor skonstruował narrację o duchowości jak istotnym wymiarze twórczości i wizerunku Stinga, popularnego muzyka. Opiera się ona głównie na materiałach biograficznych i dziennikarskich, a wymiar naukowy w znajduje w niej w istocie miejsca. Publicystyczny artykuł Rogera Scrutona służy w niej za argument na to, że można bezpośrednio przenieść Durkheimowskie rozważania z początku wieku XX, dotyczące praktyk religijnych społeczeństw pierwotnych na analizę praktyk społeczeństwa ponowoczesnego. Definiowanie pojęć i określenie metodologii zajmuje w książce ledwie kilka stron. Metodologia przy tym zostaje wskazana jako „socjologia religii”, co również nie znajduje potwierdzenia w wywodzie i nieco dziwi w postępowaniu w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Nie przedstawiam tu oczywiście pełnej recenzji, ale wydaje się, że książka jako podstawa ewentualnego kolejnego postępowania wymagałaby poważnego przepracowania.

Aktywność naukowa

Zobowiązana jestem również do oceny aktywności naukowej dr. Stefana Meetschena: zgodnie z Ustawą, znów, stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która „wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej” (art. 219, ust. 1, pkt 3 Ustawy).

Habilitant nie jest i nie był związany bliżej z żadną instytucją naukową. W swojej biografii wskazuje na udział w pięciu konferencjach naukowych i kilka innych wystąpień publicznych w polskich i niemieckich instytucjach. Ma też na swoim koncie publikacje i wystąpienia popularne. Nie brał jednak udziału w żadnych projektach badawczych, ani w roli kierowniczej, ani wykonawczej, oraz w pracach zespołów naukowych. Nie ma też dokonań związanych z prowadzeniem prac naukowych młodszych pracowników nauki.

W sumie zatem aktywność publiczna dr. Meetschena, choć zapewne cenna, nie ma znamion „istotnej aktywności naukowej”.

Konkluzja

W konkluzji mogę jedynie powtórzyć, że wniosek habilitacyjny nie daje przesłanek do uznania go za uzasadniony, a dorobek naukowy dr. Stefana MEETSCHENA nie spełnia wymogów ustawowych stawianych w postępowaniach habilitacyjnych. Wniosuję zatem o odmowę nadania Habilitantowi stopnia doktora habilitowanego.